

22

Тридесет и седмо народно събрание
Комисия по правата на човека и вероизповеданията

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
ЕК. № 53-04-13
ПОЛУЧЕНО НА 27.06.1996.

10¹² 2. 1

До
Председателя на Народното събрание
акад.Благовест Сендов

Господин председател,

Изпращам Ви становище по искането на група народни представители за установяване противоконституционността на параграф 4 от Закона за изменение и допълнение на Закона за възстановяване собствеността върху одържавени недвижими имоти /ДВ.бр.51/1996 год./

Чл.7 от ЗВСВОНИ, изменена с § 4, не е пряко следствие от конституционните разпоредби. В основата му стоят единствено съображения за целесъобразност. Той можеше следователно и да не бъде приет и в този случай щеше да бъде невъзможно да се говори за нарушение на Конституцията.

Но ако неприемането на чл. 7 не би могло да съставлява нарушение на Конституцията, защо трябва да се смята за нарушения на Конституцията неговото изменение. Законодателят е в правото си да модифицира определена гражданска отговорност, като внася едно или друго изменение в съответните правни норми, коригирайки допуснато от самия него грешно /нецелесъобразно/ решение. Трябва да се подчертае, че с чл. 7 /и особено с първоначалната му редакция/ са допуснати наистина съществени законодателни аномалии. Съвършено неприемливо е гражданите да носят отговорност за виновно поведение на държавата, респективно общината. Всъщност конституционно е

закрепен обратният принцип: За своето виновно поведение държавата носи отговорност пред гражданите.

Неправилно е позоваването на чл.26 от ЗЗД, докато чл.26 не се отнася до административните актове, които стоят в основата на атакуваните прехвърлителни сделки. Освен това разпоредбата на чл.26 е разпоредба не на Конституцията, а на обикновен закон. Тя следователно винаги би могла да бъде изцяло или частично дерогирана с последваща законова разпоредба.

Авторите на искането заявяват, че тъй като срокът за предявяване на исковете по чл.7 ЗВСВОНИ вече е изтекъл не може след изтичането му да се въвеждат нови изисквания. Това противоречело на принципите на правовата и демократична държава, залегнали в преамбюла на Конституцията, както и на чл.17, ал.1 и 3 от нея. Такова схващане за същността на правовата и демократична държава е неприемливо. Тъкмо правовата и демократичната държава трябва да е в състояние да поправя допуснати несправедливи законодателни решения, увреждащи съдбоносни интереси на нейните граждани. Приложението на разпоредбата на параграф 4 ще отстрани тази тежка неправда.

Председател:

/проф.д-р Велко Вълканов/